

Klachtschrift Veterinair Tuchtcollege

Klager: R.

Beklaagden: DA 1 en DA 2 (AniCura)

Betreft: Ernstige medische nalatigheid, onjuiste diagnosestelling en schending van zorgplicht m.b.t. kat Smokey (onder 3kg).

Verloop van gebeurtenissen vanuit mijn standpunt:

Nacht van 12 naar 13 november: Ik had wat ijs nodig en tikte iets te gehaast wat los van onze vriezer op zolder en veroorzaakte een kleine lekkage. Bij het dichtenvan de deur hoorde je het lek niet meer en aangezien ik in de afgelopen zomer ook een lekkage had veroorzaakt in onze oude vries-koel combi, met als enige gevolg dat deze omgeruild moest worden, besteede ik er niet veel gedachten aan.

13 november: Ik geef smokey, waarvan je nooit zou kunnen raden dat het een hartpatient was (maar eerder een stuitbal op anabolen) doordat ik afgeleid was een aantal uur later dan normaal haar medicijnen. Ik laat haar uit de woonkamer en ze begroette me zoals altijd en ik zet haar bakje op een van de gebruikelijke plekken onderaan de trap/voor de woonkamer deur. Terwijl ze at, pakte ik een bord en na het vullen van mijn bord met melk, keek ik even of ze haar medicijnen hapje volledig had gegeten. Dit was het geval, maar smokey lag ook opeens op haar zij en ze voelde slap aan en er liep wat speeksel uit haar mond. Ik dacht dat haar hartje achteruit aan het gaan was en dat dit nu zichtbaar was dankzij de te late medicatie.

14 november: Smokey wou haar eerst medicatie niet zo vrijwillig en bezorgd als ik was heb ik haar wat medicatie toegedient met een spuitje in haar bek. In de middag belde ik met [OG] dierenarts om de telefoniste te vragen of ik de medicatie kon verhogen omdat ik meende dat smokey haar hart achteruit ging en als ik niks hoorde kon ik haar medicatie naar 3x 10mg oraal furosemide brengen per dag (haar onderhouds dosis was 10mg elke 12uur, samen met cardisure, en elke 2^e dosis zat 1/8^e clopidogrel). Rond 7 uur toen ze op de slaapkamer vloer zat op de 2^e verdieping leek ze weer te verslechteren en niet haar medicatie willen eten, dus ik pakte weer het spuitje. Alleen dat zag Smokey niet zo zitten en op het moment van spuiten, spartelde ze en spoot ik het per ongeluk in haar luchtpijp aangezien ze direct verslechterde en het probeerde op te hoesten. Ik heb haar hierbij proberen te helpen door haar op de kop te houden, (dit had blijkbaar in iedergeval zodanig effect dat bij het auto ritje er flink gemiauwed kon worden.) en belde vervolgens toch maar Elke weer voor een spoedgeval. Alleen nu kwam ik erachter dat hun spoed locatie niet meer in [Plaats] zit maar in [Plaats] en dat was niet ideaal en werd mij anicura gesugereerd. Dus deze opgebeld en de telefoniste de recente gebeurtenissen in het kort verteld en dat ik Smokey haar huidige toestand had veroorzaakt dmv mijn medicatie poging. Ik had haar gebracht en moest ondertussen even mijn auto verplaatsen aangezien ik eerst verkeerd was gereden en toen ik terug kwam was Smokey al zo goed als onderzocht door mevrouw DA 1. De dierenarts bevestigde mijn angst en melde dat ze vocht op/in de longen hoorde en gooide toen ook al euthanasie op. Vervolgens gaf ze Smokey een shot antibiotica en furosemide en kreeg ik nog een kuurtje mee en moest ik doorgaan met de verhoogde dosis en werd mij verteld dat Smokey liever wat uitgedroogd was dan dat ze verdrong in haar eigen long vocht en ik was met de medicatie kon 'spelen'. Wat mij dan weer niet werd verteld is dat daarvoor pols als kress werd bevonden, geen galopritme te horen was, de slijmvliezen roze waren en dat reflexen ook getest waren (pupillen reactief in het patientendossier). Ook werd mij niet verteld dat acute hartdecompensatie niet in letterlijke seconden gebeurd en dat zo'n snelle omslag eerder met externe factoren te maken kon hebben. Met alle informatie die mevrouw DA 1 op dat moment had, had ze moeten weten dat er op dat moment geen sprake was van hartfalen of longoedeem, maar handelde ze er wel naar, door het toedienen van een dosis (30mg IM furosemide voor een nog geen 3 kilo kat) die hoe dan ook te hoog was geweest ook al was hartfalen wel aan de orde. Ook werd hierbij verzuimd mij op de hoogte te stellen/verzoeken om met een aantal dagen terug te komen om de nierwaardes etc te controleren, wat standaard is bij zo'n significante aanpassing van diuretica.

15 november t/m 10 december: Ik ging gewoon door met Smokey 3 maal daags te geven en heb ergens nog gebeld toen ik op diezelfde dag eerder dacht dat het moment daar was, want Smokey knapte niet op na haar dosis furosemide, maar na een dikke 2 uur was ze opeens hongerig. (In retrospect realiseer ik me nu dat het juist kwam omdat na die 2 uur de piek van de furosemide over was) In deze periode leek ze ook geregeld benauwd en als ik haar op de bureaustoel in de gang zette, was ze na 5 tot 15 minuten weer normaal. Ik linkte dit eerst met de schimmels die ik ontdekte op de lakens die ik op de slaapkamer voor de ramen had (als soort zonnewering en extra isolatie met nog wat karton er achter) aangezien de eerste 'benauwdheid' op de slaapkamer was. Ook heb ik in deze tijd veel op de vliz trap rond gehangen met de zoldervloer als werkbank en in de overloop eronder. Ik werd aardig paranoide en dacht dat dit voornamelijk door de stress en slapeloze nachten kwam van het zorgen voor smokey. Zo haalde ik het dus ook in mijn hoofd dat de burens misschien wel gas in onze woning aan het pompen waren. Ook ben ik tijdens deze periode begonnen met CBD olie aangezien de dierenarts van dierenziekenhuis drachten mij vertelde dat CBD nooit kwaad kon.

11 december: Smokey was weer wat 'benauwd' en had haar al weer wat verplaatst maar ze bleef dit keer half op de trap naar de voordeur en toen zag ik haar opeens 'happen naar adem' besloot ik weer te bellen met Anicura gezien de tijd op dat moment. Aan de telefoon had ik de huidige stand van zaken met betrekking tot het beter worden tijdens verplaatsen en dat het nu opeens overging in 'happen naar adem'. Daar aangekomen heb ik Smokey overgedragen aan de telefoniste die Smokey in de zuurstof couveuse had geplaatst terwijl ik even buiten mijn stress ging weg vopen. Uiteindelijk kon ik met de spoeddienst doende dierenarts mevrouw DA 2 praten en deze begon al gelijk met slecht nieuws en werd weer euthanasie op tafel gelegd. Dit omdat volgens mevrouw DA 2, Smokey haar toestand al zo achteruit was gegaan, omdat de zuurstofcouveuse niet meer hielp aangezien ze weer begon te 'happen'. Maar ik

wist dat Smokey een vechtertje was en geloofde dat het goed ging komen. Bij het openen van de couveuze deed mevrouw DA 2 een poging tot het opnemen van Smokey haar temperatuur. Dit beviel Smokey niet en tot mevrouw DA 2 haar schrik werd dit beantwoord met een snelle felle haal, waarna ik heb geassisteerd. (Dit is overigens dus niet vastgelegd.) Daarna heeft mevrouw DA 2 maar een korte en onvolledige auscultatie verricht en niet nog specifiek naar de longen geluisterd (ook te zien door het ontbreken van enige notitie over de longen) aangezien mevrouw DA 2 wist dat langer contact een mogelijke 2^e aanval zou betekenen. Vervolgens is er een shot van 20mg furosemide toegedient en werd mij verteld dat ze het weekend beter moest gaan worden. Ik had ook nog voor de zekerheid over de CBD gevraagd en werd mij verteld dat dit prima kon. Bij het afrekenen merkte ik opeens op dat Smokey nog steeds niet was bijgetrokken van de shot furosemide en begon ze opeens te kokhalzen, wat ik opmerkelijk vond. Thuis aangekomen zat het me toch niet echt lekker en deed ik wat onderzoek naar CBD, hartmedicatie en katten, waarna ik tot de conclusie kwam dat er nog niet voldoende onderzoek is gedaan op dit gebied en CBD zelfs met verkeerde timing de medicatie kan beïnvloeden, aangezien het dezelfde lever enzymen gebruikt (CYP450) die nodig zijn voor Clopidogrel of diuretica. Dus een dierenarts mag eigenlijk niet dingen zeggen als, 'baat het niet dan schaad het niet', aangezien het wel degelijk kwaad kan met verkeerde timing, dus dierenartsen kunnen hier nog wel wat meer up-to-date mee zijn. Maar naast deze kleine fout zijn er grotere missers geweest tijdens. Zoals in het patientendossier te lezen is, heeft mevrouw DA 2 voordat ik erbij was al een verlengde turgor vastgesteld zonder mij hierover te informeren. Ook zou je van een spoeddienst doende dierenarts moeten kunnen verwachten dat deze het verschil ziet tussen een kat, happend naar adem, die benauwd is door longoedeem en een kat, die haar vastgeplakte tong probeert los te krijgen, die uitgedroogd en misselijk is. En ook werd mijn anamnese weer genegeerd want een dierenarts hoort ook te weten dat longoedeem niet kamer afhankelijk is. Alles wat mevrouw DA 2 wist en zelf heeft ondervonden (de aanval van smokey en verlengde turgor) wees ook weer niet naar 'eindstadium hartfalen' en was de juiste actie vocht geweest en nierwaardes controleren. Niet vochtafdrijvers in een uitgedroogde kat spuiten en wederom in plaats van een vervolg afspraak voor controle werd mij verteld dat euthanasie de voorkeur had als ze het weekend niet zou opknappen.

12 december: ik merkte dat Smokey weer 'benauwd' was en ze liet ontlasting gaan. En deze was erg droog terwijl Smokey haar ontlasting is altijd 'perfect' is. Dus ik begon te vermoeden dat ze uitgedroogd was maar ik kon het allemaal nog niet plaatsen. Later die avond haalde ik weer wat uit de vriezer van zolder en bedacht me dat het lek nog steeds net zo aan het sissen was als een maand terug. Dus ik ging Al raadplegen over de koelkast en kwam er dus achter dat ze 50 jaar geleden andere koelgassen gebruikten. En toen viel alles op zijn plek. Dichloordifluormethaan (Beter bekend- en hierna vermeld als R12) is 4 keer zo zwaar als lucht en dankzij de lekkage heeft dit geleid tot een praktische 'gasval' waarbij dankzij de plaatsing van de vriezer, het trappenhuis als omgekeerde schoorsteen functioneerde. (Bijlage foto 1 toont de compressor van de inmiddels vervangen vriezer.) Zodoende op 13 november, kreeg Smokey haar medicatie terwijl het lek nog het meeste R12 uitstootte, wat resulteerde in de ataxie op die dag. (Tevens heb ik ook de nodige effecten van R12 ervaren en heb nu nog steeds de nasleep) Op deze dag heb ik ook besloten haar medicatie weer terug te zetten naar haar onderhoudsdosis.

18 december: ondanks het verlagen van de diuretica was smokey nog steeds aan het uitdrogen, mijn vermoeden is dan ook in retrospect; dat de shot op 12 december onomkeerbare en uiteindelijk fatale schade heeft veroorzaakt. Ik zag dat Smokey wou drinken, maar begon niet met het water op te likken als ze bij de bak stond. Omdat ze hierdoor al een medicatie moment gemist had heb ik weer een afspraak gemaakt en verzocht om mevrouw DA 1 aangezien ik deze (ten onrechte) nog vertrouwde. Had verteld over de R12 ontdekking en ook de R12 datasheet laten zien, maar dit is uiteindelijk foutief genoteerd als isobutaan. Ook heb ik dus mijn hele hypothese verteld en aangegeven dat dit praktisch bewezen is doordat ze al een week op haar normale dosering zat en niet vol was gelopen. Maar dit werd als 'onsamenhangend' gezien en men was verbaasd dat ik aangaf dat furosemide de boosdoener was van de uitdroging. Vervolgens hebt ik aangegeven dat ik Smokey haar rrr had vastgesteld op 24 en ze dus geen longoedeem had. Als antwoord hierop probeerde mevrouw DA 1 mij opzettelijk (of onwetend) te overtuigen dat het 'onder de 30rrr' alleen voor hart katjes gold en dat 'gezonde katjes' onder de 20 moeten zitten. Dit is ook bagetaliserend genoteerd als 'dus kan dan volgens meneer geen longoedeem zijn'. Ze bleef alsnog volhouden aan haar 'eindstadium hartfalen' maar ze zag toch wel dat smokey aardig uitgedroogd was, maar wou haar niet aan het infuus hebben (terwijl dit had gemoeten en gelijk opgenomen moest worden voor intensieve zorg) omdat haar hartje. Het kwam totaal niet aan dat ze nu dus al een week op haar onderhoudsdosis zat en de uitdroging dus ernstiger was geworden, maar bleef tot het einde volhouden dat ze er een hard hoofd in had en dat Smokey eindstadium was. Maar ook zij bleef niet ongespaard want Smokey had haar ook te pakken genomen voordat ze aankwam met de subcutane vloeistof. Om deze toe te dienen, had mevrouw DA 1 Smokey in een handoek gewikkeld en ondanks we Smokey met 2 man sterk in een handoek hadden, wist smokey er tot 2 maal toe bijna uit te ontsnappen. Een kat die 'pittig bij manipulatie' is is meestal niet een kat die op dat moment aan het sterven is. Maar volgens mevrouw DA 1 moest het 4 uur gaan duren voordat de subcutaan effect zou hebben en moest Smokey binnen 24 uur verbeteren. Bij thuiskomst deed Smokey al gelijk een poging tot drinken en na 3 uur, had ze ondertussen al 3a4 keer een flinke sloot gedronken en heb haar haar medicatie kunnen toedienen door met de vinger te voeren. Ik heb dit ook gelijk terug gekoppeld. Het leek de goede kant op te gaan totdat begin avond naast onze woning een zware lawinepijl werd afgestoken, waarbij alleen het opstijgen ervan klonk alsof het huis aan tweeën werd gescheurd gevolgd door een knal waarbij ik half mijn evenwicht vloekend verloor. Uiteraard is zo'n knal voor een al weerbaar katje funest en sloeg Smokey dicht. Tegen de tijd dat Smokey weer wou gaan drinken was ze alweer uitgedroogd.

19 december: Ik had eerst al met spoed anicura gebeld maar kreeg uiteindelijk [Plaats] aan de lijn en die konden mij helaas niet zonder Smokey te hebben gezien, mij de benodigdheden geven om zelf thuis subcutaan te geven. Dit kon ik begrijpen. Uiteindelijk om 9 uur anicura gebeld en de situatie uitgelegd en gevraagd om subcutaan benodigdheden, want dit word voor zover ik weet vaker aan eigenaren geleerd en toevertrouwd, aangezien de reis naar de dierenarts

ook de nodige stress oplevert en dit zo vermeden kan worden. Ook had ik ze verteld dat ze dus weer haar avond dosis gemist had en op deze manier de volgende ook zou gaan missen. Iets voor 12 uur heb ik nogmaals gebeld (Want dat was zo ongeveer haar medicatie tijdstip) maar werd ik afgedaan als warrig en dwingend, terwijl ik niet wou dat mijn kat nogmaals de medicatie ging missen. Dus heb toen zelf het heft in hand genomen en saline en schone naalden en spuiten gehaald bij de apotheek. Ik heb de saline die officieel voor neus en keel reiniging bedoeld was eerst opgewarmd tot ongeveer lichaamstemperatuur en vervolgens mentaal ging voorbereiden... Aangezien ik een naaldfobie heb.. (De naaldfobie valt overigens wel in de smaak bij prikkers omdat mijn al goed zichtbare aderen dan nog meer zichtbaar zijn) Nadat ik er klaar voor was heb ik met een optreknaald met 5um filter de saline opgetrokken en vervolgens de juiste naald op de spuit gezet en was ik er klaar voor. En precies op dat moment belde Anicura terug, dik 6 uur later. Ik besloot niet op te nemen aangezien ik na 6 uur, een antwoord verwachtte dat me niet zou bevallen en wat niet bevorderlijk zou werken voor wat ik op het punt stond te ondernemen. Ik kon uiteindelijk samen met mijn vriendin de naald er goed in krijgen zonder dat Smokey dit voelde, maar desondanks ik langzaam drukte vond Smokey dat niet fijn en begon weer heftig te verzetten waarbij ik snel de naald heb teruggetrokken en besloot later nog weer te proberen. Maar toen ze de kamer uit ging besloot ik toch nog een poging te doen met het waterbakje en misschien waren het net die paar druppels of de adrenaline die het hem deden, maar het resultaat was behaald en Smokey begon uit het bakje te drinken. Vervolgens besloot ik de achtergelate voicemail te beluisteren en was ik blij dat ik inderdaad niet had opgenomen. De voicemail was namelijk: "Goedemiddag dierenarhets [Plaats] we hebben eventjes antwoord op de vraag die u gesteld had dus misschien wilt u er daar nog eventjes over terugbellen ons telefoonnummer is". En hierbij verloor ik compleet het vertrouwen ook te lezen is dat mevrouw DA 1 dit dus heeft gedwarsboomt, want in het patientdossier staat dat ze 'er niet achter staat'.

19 december t/m 15 januari: Vanaf dit punt heb ik dus de rol van een 3 ploegendienst vervuld om smokey gehydrateerd krijgen en ook te zorgen dat ze niet verdronk. Dit leek eerst zijn gangetje te gaan en door de medicatie en vochtopname nauwlettend in de gaten te houden heb ik haar gewichtsverlies ook praktisch weten te stoppen. Maar ik had nog geen goed zicht op de ontlasting en kwam er toen uiteindelijk achter dat ze al geobstipeerd was dankzij de lange droogte. Dit heb ik weten op te lossen met macrogol en het uiteindelijke toedienen van een klysm (gefabriceerd door de tuit van een 5ml spuit met hitte glad en bol te maken, zodat dit ook de ideale diepte had) met een paar ml 100cst siliconen olie. Dit zorgde er na een halfuur voor dat Smokey deze ontlasting eindelijk kwijt kon. De dag erop heb ik de ontlasting met rectale toediening van bisocadyl even op gang gezet en constateerde ik na het zien van de zachte ontlasting, dat de obstipatie echt verholpen was. Ik ging door met macrogol alhoewel langzaam afbouwend en de daarop volgende ontlasting was na 70~ uur en die daarna 50 uur. Wat me wel opviel was dat de ligging van de ontlasting (1 op de rand van de open kattenbak) me het vermoeden gaf dat de dunne ontlasting ook niet erg beviel. En dit werd bevestigd doordat Smokey haar ontlasting bewust ging ophouden en daarbij ook vreemd ging lopen en na 4 dagen niet meer op de bank kon komen. Na die nacht zat ze opeens wel op de bank en heb ik uiteindelijk een plakaat ontlasting op haar pelvis gevonden. Ik heb haar uiteindelijk met de douchekop van achteren zoveel mogelijk schoon proberen te krijgen en dit ging beter dan verwacht. Uiteindelijk kreeg ik brokjes die goed waren voor de darmen en leek het ook alsof deze haar eetlust weer deden aanwakkeren en terug te komen.. Maar dit was maar voor korte duur want op 14 januari na alle intense zorg begon ze opeens apatisch te worden en in verloop van de dag nam ik een fecale adem waar. Ik probeerde haar nog aan het drinken te krijgen maar het mocht niet meer baten. 20 minuten voordat ze passeerde heb ik haar longen nog geausculteerd en deze klonken droog en ze had een ademhaling van 18. Toen ik naast haar mandje ging zitten kwam ze met al haar kracht op het moment dat ik het bed aanraakte, op mijn schoot... Totdat ze om klokslag uiteindelijk kort in paniek raakte, 2 keer over haar zij rolde en ze in mijn armen overleed. Het volledige autopsie rapport verwacht ik zeer spoedig, maar de eerste bevindingen waren witte bolletjes op de longen die nog nader onderzocht werden, gras in de maag wat geen complicaties had veroorzaakt (maar er al wel een week of 3 in zat) en onregelmatige nieren. Aangezien longoedeem niet vermeld werd (en ik dit zelf ook al had vastgesteld) is ze hoogstwaarschijnlijk overleden door nierfalen. Ik vermoed dat het volledige autopsie rapport causaal verband zal aantonen.

De te verwijten fouten zijn naar mijn inziens:

DA 2:

1. **Schending informed consent:** Het niet vermelden van de geconstateerde verlengde turgor aan de eigenaar.
2. **Onjuiste medicatie:** Toediening van een hoge dosis furosemide (20mg) bij een reeds klinisch uitgedroogde kat.
3. **Medisch onbegrip:** Niet onderkennen dat zuurstoftherapie altijd ondersteunend werkt bij longoedeem, ongeacht de ernst.
4. **Foutieve symptoominterpretatie:** De actie van de kat om haar tong los te krijgen, aanzien voor happen naar adem/longoedeem, terwijl dit paste bij misselijkheid en een droge mond door (de geconstateerde) uitdroging.
5. **Ongepast advies:** Euthanasie adviseren terwijl medische hydratatie de aangewezen behandeling was.
6. **Gebrekkige kennis:** Schadelijke adviezen geven over CBD-olie zonder kennis van de interactie met de leverenzymen (CYP450).
7. **Negeren anamnese:** Het negeren van de specifieke observaties van de eigenaar.
8. **Onjuiste statusbeoordeling:** Een vitale kat die zich fysiek verzette tegen onderzoek middels uithalen, bestempelen als "eindstadium".
9. **Ondeugdelijk onderzoek:** Het overslaan van volledige longauscultatie om fysiek contact (en een mogelijke nieuwe uithaal) te vermijden.
10. **Nalatige nazorg:** Geen controleafspraak inplannen na het wijzigen/toedienen van zware diuretica.

DA 1:

1. **Schending informed consent:** Het verzwijgen van positieve klinische bevindingen (krachtige pols, roze slijmvliezen) om de noodzaak van de behandeling te fingeren.
2. **Negeren anamnese:** Geen gehoor geven aan de context van de verslikking.
3. **Gebrekkelijk klinisch inzicht:** Niet erkennen dat acute hartdecompensatie een ander verloop kent dan de waargenomen seconden-omslag.
4. **Inconsistent handelen:** Handelen in strijd met de eigen klinische bevindingen.
5. **Zware overdosis:** Toediening van 30mg furosemide bij een kat onder de 3kg; een dosis die medisch gezien in elke situatie excessief is.
6. **Eenzijdige focus:** Vanaf het eerste contactmoment uitsluitend euthanasie als optie presenteren.
7. **Nalatige nazorg:** Verzuim om nierwaardes te controleren na significante diuretica-aanpassing.
8. **Misleidende informatie:** Onjuiste informatie verstrekken over ademhalingsfrequenties (RRR) om de eigen diagnose te rechtvaardigen.
9. **Nalatigheid bij uitdroging:** Niet adequaat handelen bij de geconstateerde extreme dehydratie.
10. **Foutieve dossieropbouw:** Het verkeerd documenteren van de aard van het koelgas (isobutaan i.p.v. R12).
11. **Trage reactietijd:** Niet tijdig reageren op noodoproepen van de eigenaar (6 uur vertraging).
12. **Blokkeren noodzakelijke zorg:** Het dwarsbomen van de mogelijkheid tot subcutane hydratatie thuis.
13. **Onprofessionele bejegening:** De eigenaar onterecht als "warrig" en "onsamenhangend" diskwalificeren in het dossier.
14. **Onjuiste statusbeoordeling:** Een kat die zich krachtig verzette tegen manipulatie wegzetten als stervende/eindstadium.
15. **Gebrekkelijk causaal inzicht:** Niet onderkennen dat de toegediende overdosering furosemide direct leidde tot de fatale uitdroging.

BIJLAGEN:

Foto 1: Compressor vriezer met opdruk R12

Foto 2 : Logboek oproepen 19 januari :